

BEZBOŻEŃSTWO (3) *sb n*

Oba e oraz o jasne.

sg A bezbożeństwo (1). ◇ pl A bezbożeństwa (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

1. Bezbożność lub wiara nieprawdziwa, fałszywa, błędna (tutaj o mahometanizmie) (1) :

Wyrażenie: »na nowe bezbożeństwo przewierzgniony«: [Turczyn] Was nawet łamych wzgárdzonych/ zhánbionych/ nędznych/ porzuconych/ y ná nové bezbożeństwo przewierzgnionych/ [po ulicach na pośmiech wodzić każe] OrzJan 20.

2. Parodia wyrazu nabożeństwo; przeciwieństwo nabożeństwa; obrzędy i praktyki religijne przeciwne prawdziwej wierze (2) :

Zwrot: »odprawować bezbożeństwo«: X. K. o nálezym [protestanckim] zborze [...] ták piŕze: Mniemałem z przodku/ żeby ci fektarze [...] potáiemnie fchadzki/ y bezbożeńtwá łwoie odprawowali NiemObr 22.

Szereg: »zmyślone nabożeństwo abo bezbożeństwo«: X. K. [...] nas w poczet ludzi naygorłzych/ y iáwnie nie cnotliwych policzył. Piŕząc o nas/ iákobyłmy pod płázczykiem/ iákiegoś zmyślonego nabożeńtwá (ábo iáko on zowie) bezbożeńtwá włytkie łprońności potáiemnie wykonywác mieli NiemObr 150.

*Cf **BEZBOŻNOŚĆ***